

Heines

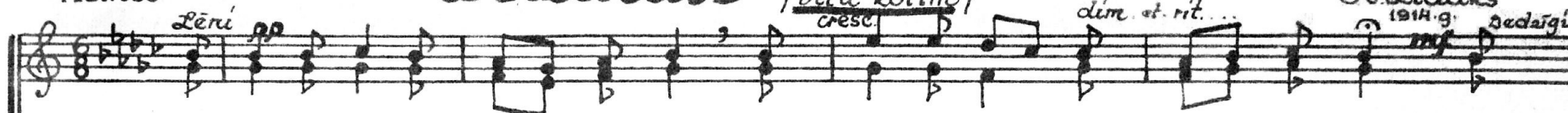
Belzars/vīru kotim/
cresc.

dim. et rit. ...

H. Līdaks

1914. g.

pēdējā

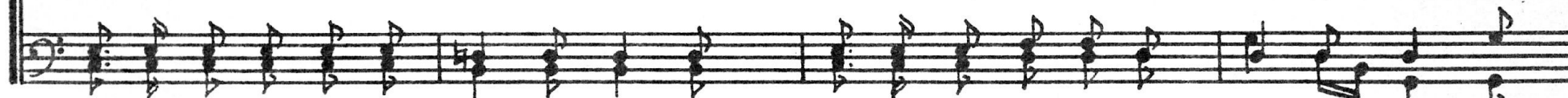
Jau klāt ir pusnakts brī--dis kluss, - Sen miera Ba-bi--lo--na dus. Tur

kēni-ņa namā vēl pa--ma-nams ir uguns un troksnī skaņ kē-ni-ņa nams. Tur

kē-ni-ņa zā-lē dzer jaukais bars, Jo dzīres dod val-di-nieks Bel-za-cars. Tur

kal-pi spī-do-šās rin-dās sēž. Un mirdzošā vī---nā slāpes sev dīš. Sen

bi-ke-ri, dziesmas skan līgsmajās, Tas leņņajam ķē-ni-ņam pa-tī-kaš. Ķā

u-gu-nīs ķē-ni-ņa vaigi deg. Un proļām ap-do--mū--ba bēg. Un

au-lī-bā vīns viņam prā--tu tin, Viņš die-vības vārdu xai-modams mīn. Viņš

brīesmū-gi no-pul-go to, kas ir svēts, Un kal-pu pulks pīķrīzams vi-ņam brēc.

dim. et rit....

Un sulaini valdi-nieks leprī sauc, - Tās steidzās un drīz vien atpaxal trauc.

Daudz zel--ta lie-tas uz

galvas ir tam, Tās laupītas Jehovas dievamam. Un ķēnīš nemu bīx-ri svē-ta-jo, Un

accal.....

zaimodams smejas un pildīt liek-to. Un iz-tux-šo āt-ri līdz di-bi-nam Un skaņi sauc lū-pām

pu-to-šām: „Je-ho-va! Je-ho-va! priekš manis tu smiekli un nieks. - Es esmu

Bābeles val -- di -- ners!" Vēl šausmīgais vārds nebij iz-runāts, Kad ķēniņam baili-ba

sirdi jau māt. Un skaļajos smieklos kal-pi beidz Un līca elsums ir pi-lī uzreiz:

ugurīgi - ātri
 Rau, rau, pie sienas baltajās Kā cil-vē-ka ro--ka pa-rā-dās. Un raksta pie sienas

pavisam lēni
 baltajās Ikvēlošus bur-tus un pa-zū-dās. Un stī--vi rau-gas

kā - ni - na acs, Tām ce - li sāk dre - bēt, kā mi - tons viņš pats. Un
 ātri
 kalpu pulks bailēs sēž dre - bē - dams, Ne vārdiņš visapkārt nav sadzirdams. Nāc
 rit....
 gudra - jie, tomēr ne - viens nav kas prot, Tiem liesmaino uzrakstu iz - tul - kot. Bet
 mf
 Belzacars, ievams vēl sau - le lec - No sa - viem kalpiem bij no - nā - vēts.
 ar uzsvaru cresc...
 cresc...